

[Ulrich.]

Side. Nej, det var det ærede Medlem selv, der ved den Maade, han optraadte paa under hele denne Forhandling, skød sig selv og sit Parti ud. De bitre Piller vil jeg derfor bede det ærede Medlem om at beholde for sig selv. Jeg skal ikke nyde noget i den Retning; jeg trænger ikke til dem.

Saa siger det ærede Medlem, at det er Venstres Opfattelse, der nu har vundet Sejrr. Ja, det kan da ikke være det ærede Medlems Opfattelse, der har vundet Sejrr, for det ærede Medlem vilde i dette høje Ting kun gaa til en mindre Bevilling. Og jeg ved ikke, om man fra Venstres Synspunkt i al Almindelighed vil betragte det som en Forbedring af Loven, at man i Stedet for at stille disse Penge til Disposition og have et Udvalg her fra Rigsdagen, som skal overveje, om den Fordeling, Ministeren har foretaget, er rigtig eller ikke, nu overlader $\frac{1}{3}$ af Beløbet til Ministerens fulde og frie Dispositionsret. Denne Bestemmelse skulde efter min ringe Mening stride ganske imod de Principper, som Partiet Venstre ellers hidtil har haft paa saadanne Omraader.

Men nu er Lovforslaget altsaa ændret i Landstinget, og der er ikke Tid til at lave det om her i Folketinget og maaske heller ikke Lyst til det, naar Ministeren mener, at det har faaet en bedre Skikkelse. Men jeg trøster mig med, at til næste Aar kommer denne Sag jo igen. Den højtærede Minister har udtrykkelig sagt, at han var villig til at tage hele dette Spørgsmaal op til Behandling, naar Motorafgiftsloven skulde revideres til næste Aar; og den højtærede Minister paatænkte at ville indarbejde hele dette Forslag i Forslaget til den nye Motorafgiftslov. Jeg glæder mig til at se, hvorledes den højtærede Minister vil gøre dette Arbejde, og jeg glæder mig til til næste Aar at faa ændret nogle af disse mindre heldige Bestemmelser, som Landstinget har sat ind i dette Lovforslag, saa at det bliver en Lov af betydeligt bedre Indhold end det i Øjeblikket foreliggende Forslag.

Jeg kan i mangt og meget være enig med det ærede Medlem Hr. Steen, som jo i mange Punkter adskiller sig fra det Parti, hvortil han hører; men jeg kan dog ikke følge ham saa vidt, at jeg skulde ændre mit Synspunkt til at kunne nøjes med de to store Partier her i Tinget, saaledes at de skulde kunne bestemme Lovgivningen. Men er der tre, saa er der et Flertal, og Flertallet her i Folketinget, bestaaende af tre Partier, bør kunne bestemme Landstingets

Flertal af samme tre Partier til at vedtage Lovene i samme Skikkelse, hvori vi vedtager dem.

Hedelund: Det er jo en ganske ejendommeligt Situation, der foreligger her; de to Ordførere for det konservative Parti og for det radikale Venstre staar op og gennemkritisierer Forslaget og slutter med at anbefale at stemme for det. Jeg mindes et Refræn fra en gammel Revyviser:

„Jeg kan tydelig se 'et,
de vil nødig te 'et;
men der er det gode ve 'et,
at de skal.“

Steen: Da jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem Hr. Ulrich er en Mand, der er i Overensstemmelse med sit Parti og taler paa sit Partis Vegne, faar hans Udtalelser jo en særlig Interesse. Og det, det ærede Medlem har sagt, er, at naar tre Partier her i Folketinget er enige om et Lovforslag, vil han advare Landstinget imod at ændre det. Nu har jeg spurgt, om det ærede Medlem ikke kunde nøjes med to Partier, naar de havde Flertal, baade her og ude i Landet. Det ærede Medlem siger: Nej, der skal være tre. Men den Vanskelighed skal vi nok komme over. Dersom der nu kommer det Tilfælde, at det socialdemokratiske Parti, det radikale Parti og det lille Retsstatsparti er enige, saa er vi jo tre, og saa er vi Flertal baade her og ude i Landet. Saa maa jeg altsaa gaa ud fra, at det ærede Medlems Advarsel til Landstinget ogsaa gælder. For det kan jo ikke være Meningen, at den alene skal gælde, naar det ærede Medlem er med.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 106 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug af 29. Marts 1924.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 1841; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 2645).